[VI]ERDE JAAR, N°. 719. 1840. MAANDAG, 9 MAART.

DE AVOND[BO]DE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
[B]ij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco worden ingezonden.

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN;
te Amsterdam .... f 7.—
en Buitensteden franco .... - 8.—

Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder .... f 1.75.
Elken regel meer .... - 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling .... - 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Eene Stem uit het Leger.

II.

Puis il se trouvera parmi les habitans des cités qu'ils ont sauvées, des campagnes qu'ils ont défendues, des gens à la voix haute, gens qui payèrent pour se faire remplacer à la bataille, qui demanderont gravement et sans rougir à quoi sert le soldat, et qui renieront, seulement envers lui, les dettes de la patrie.

J. AMBERT.

[T]oen wij in ons vorig vertoog (zie *Avondbode* van den 30 Jan. ll.) aan-[to]onden, dat de voorgestelde bezuinigingen op oorlog onstaatkundig, on-[ra]ijk, en vooral strijdig met de ware belangen van het Vaderland waren, [ho]pden wij niet verwacht, de pen te zullen moeten opvatten, om ons [sch]rijven nader te verdedigen: dan het schrijven van K. (zie *Handelsblad*, [N°.] 2.574) en vooral het vertoog met het opschrift: *bezuinigingen* (*Han-delsblad* 2.590) noodzaken er ons toe. Wij zullen dus:

I. *De beide stukken zoo veel noodig beantwoorden: en*

II. *Het noodzakelijke van eene goede, zoo sterk mogelijke krijgsmagt, [voo]ral in het belang van Amsterdam en Rotterdam, aantoonen.*

I. HET SCHRIJVEN VAN K. EN HET VERTOOG MET HET OPSCHRIFT: *Bezuinigingen.*

Dat K. geen krijgsman is, en dus volstrekt geen begrip heeft van de [mo]eite en den tijd, die noodig zijn, om een eenigzins goed soldaat, ook der [inf]anterie, te vormen, blijkt, zoo als wij zullen aantoonen, uit het geheel [ges]chrijf.

Hij toch wil de verordeningen op de militie afgeschaft, en een leger [gehe]el uit vrijwilligers zamengesteld hebben: hij schijnt dus de bestaande [on]mogelijkheid niet te kennen, om het klein getal vrijwilligers, welke bij [de] corpsen moeten zijn, voltallig te houden; in een tijdstip, waarin de le-[ger]s van Frankrijk en Pruissen door zulke verordeningen in stand gehouden [wo]rden, waarin België aan die instelling eene uitbreiding wil geven, door [de]n gewonen diensttijd van vijf tot acht jaren te verlengen, en waarin door [al]le de Mogendheden van Europa eerbiedwekkende legers op de been ge-[hou]den worden, wil hij die verordeningen afschaffen, en het kleine Neder-[lan]d het voorbeeld doen geven aan de groote Mogendheden van Europa! [Risu]m teneatis!

Verder wil hij de schutterij op gezette tijden in den wapenhandel oefe-[ne]n, zooveel mogelijk met buksen wapenen, in het scherpschieten onder-[wij]zen, (het aanschaffen van buksen en het verschieten van buskruid zeker [ee]ne bezuiniging), en eindelijk moeten de schutters ook legerkampen be-[tre]kken.

Indien K. eenige kennis van den oorlog had, zoude hij zeker niet van [de] wapening der schutterij met buksen gesproken hebben: niet, dat wij het [wa]penen van eenige corpsen met buksen zouden afkeuren; integendeel, [ma]ar dan moeten de daarmede voorziene corpsen in evenredigheid met het [le]ger zijn, en vooral uit oude, geoefende, aan eene strenge krijgstucht ge-[wo]nde, en door uitstekende officieren aangevoerde soldaten bestaan; uit [ma]nnen, die niet schieten om te schieten, en, als ware het, zich te verbij-[ster]en, maar om te raken. — Wat het op gezette tijden oefenen, en vooral [he]t betrekken van legerkampen door schutterijen betreft: K. zal wel niet [on]tkennen, dat de landelijke de beste zijn: hoe zal het nu mogelijk zijn, [di]e op gezette tijden, in genoegzaam aantal, te vereenigen, om dezelve met [ee]nige vrucht te oefenen; hoe zal het mogelijk zijn, die in legerkampen te [v]ereenigen, zonder dat er grooter misbruiken plaats grijpen dan die, waar-[too]e, volgens zijn zeggen, de militie-verordeningen aanleiding geven, en bij [da]t alles de bezuinigingen in het oog te houden?

K. zegt, dat de schutterijen *vooral* ons zoo sterk hebben gemaakt: wij [on]tkennen het niet, elke algemeene wapening maakt een volk sterk: maar [hi]j herinnere zich tevens de te Bergen op Zoom in Augustus 1831 gedane [ui]tvallen, en vooral het verlies, dat de Vriesche schutterij in het begin van [ee]n tiendaagschen veldtogt geleden heeft, doordien zij zich niet goed wisten [te] bewaken.... en toen toch waren zij reeds maanden onder de wapenen geweest, dagelijks geoefend geworden, en [hadden] reeds een legerkamp betrokken.

Wat het verdrijven der legers van Napoleon door den landstorm in Duitschland aangaat: hiervan hebben wij nooit iets gehoord; wij wisten wel, dat de algemeene opstand aldaar aan de verbonden legers eenen grooten steun verleend had, dat er zich enkele vrijwillige corpsen bij dezelve bevonden, maar niet, dat de landstorm de Fransche legers verdreven had. K. zal ons dus bijzonder verpligten door eens op te geven, welke landstorm het was, die de [veldslag]en van Leipzig, Dresden, enz. leverde, en later, niettegenstaande de door Napoleon in Frankrijk zoo meesterlijk gevoerde krijgsbewegingen, eindelijk Parijs vermeesterde? —

Wat nu het tweede stuk aangaat, hoewel niet lijnregt tegen ons gerigt, wordt ons schrijven duidelijk in hetzelve bedoeld, en heeft het eene strekking, om, zonder het door ons betoogde te wederleggen, eene verkeerde wending aan hetzelve te geven.

De schrijver toch zegt: «*Niemand, die een gezond oordeel heeft, kon verwachten, dat het leger, hetwelk in oorlogstijd tot eene ontzaggelijke en eerbiedwekkende hoogte is opgevoerd, altijd die hoogte zoude behouden*, enz.» Neen, niemand heeft dit verwacht; de krijgslieden het allerminst; zij zijn niet baatzuchtig genoeg, om het bestaan en het welzijn van het Vaderland aan eigen voordeel opgeofferd te willen hebben: de groote verminderingen, welke plaats gehad hadden, alvorens in de Staten-Generaal op bezuinigingen aangedrongen werd, zonder dat een krijgsman zich over dezelve bezwaarde, bewijzen dit ten duidelijkste. — Het is dan ook niet tegen die verminderingen, dat wij onze stem verheffen, maar wel tegen die zoogenaamde *krachtdadige bezuinigingen* — dan straks hierover nader.

De steller echter dier woorden stelt de zaak uit een onjuist oogpunt voor; zijne gevolgtrekkingen moeten dus van zelf vervallen: hij toch wil het doen voorkomen, alsof wij, bij het uitwisselen der ratificatiën, in het afgeloopen jaar, van den toestand van oorlog, tot dien van vrede zijn overgegaan: die voorstelling nu is valsch; er is tusschen dien van oorlog en vrede een tusschentoestand geweest, die van gewapenden wapenstilstand, en deze laatste is het, die in 1839 opgehouden heeft: met dien van oorlog had dit reeds in 1833 plaats gehad; immers sedert dien tijd waren de schutterijen huiswaarts, geheele ligtingen der nat. militie met onbepaald verlof gezonden, ja, jaarlijks was er eene ligting geheel ontslagen geworden: dit ontslaan vooral zal wel bewijzen, dat de toestand van oorlog als gedeeltelijk opgeheven beschouwd werd; immers in oorlogstijd is de dienst der militie onbepaald.

Maar ook uit de uitgaven van oorlog blijkt ten duidelijkste, dat die toestand opgehouden had; in 1832 toch bedroegen de uitgaven *f* 43,814.100; in 1833 waren zij op dezelfde som geraamd geworden, terwijl die uitgaven voor 1837, 1838 en 1839 *f* 21,003,400, *f* 20,387,700 en *f* 20,387.000 bedragen hebben. — De door de Regering voorgedragen uitgaven voor oorlog over 1840 bedroegen *f* 14,191,500, zijnde *f* 6.195,500 minder dan in 1839, terwijl echter het werkelijk verschil met het tijdstip van oorlog *f* 29,652 600 bedraagt, zijnde dus het aangevraagde nog niet het ⅓ van den werkelijken oorlogstoestand. Na deze vooral op cijfers berustende opheldering, zal wel iedereen overtuigd zijn, dat het *H. B.* de zaken uit een verkeerd oogpunt heeft voorgesteld.

Indien echter 's lands geldmiddelen werkelijk in eenen zoo benarden toestand zijn, dan moeten die bezuinigingen niet *alleen* op oorlog, maar op alle staatsuitgaven gevonden worden, dus ook marine; hiervan spreekt evenwel het *H. B.* geen woord: de voorgedragen verminderingen op de zeemagt, in vergelijking met de jaren 1837—1839, bedragen slechts *f* 250,000. Waarom werd er ook in de Staten-Generaal op geene krachtdadige bezuinigingen aangedrongen?.... Indien het waar is, dat er, zonder den schuldenlast te vermeerderen, geene genoegzame middelen aanwezig zijn, om de landmagt, waarvan op dit oogenblik het bestaan en de onafhankelijkheid van het Vaderland geheel afhangt, op eenen eenigzins eerbiedwekkenden voet te onderhouden, dan toch kan men geen geld genoeg hebben, om de uitgaven voor de zeemagt tot dat bedrag te bestrijden. Dan het *H. B.*, hetwelk niets, dat tegen zijn gevoelen strijdt, plaatst (zie N°. 2577), is in tegenspraak met zich zelf; het wil bezuinigingen op oorlog, en vermeerdering van uitgaven voor marine (zie het stuk: *de Zeemagt — 's Lands Welvaart*, *H. B.* 14 Febr. 1840.)

Verder lezen wij in het betoog: «*en het is de afgevaardigden en de drukpers mogen gelukken de Regering te overtuigen, dat er allezins noodzakelijkheid bestond, om onverwijld en nog in dit jaar tot deze bezuinigingen over te gaan.*» Dat overtuigen is ons nog zoo klaar niet gebleken: de Regering toch heeft, na het verwerpen der leeningswet, de voordragt van uitgaven niet ingetrokken; zij heeft niet dan gedwongen, bij de credietwet, beloofd, dat de uitgaven voor oorlog de *f* 12 000 000 niet zouden te boven gaan; zij heeft hiermede, naar ons inzien, volgens pligt gehandeld; op haar toch rust de verpligting om de verdedigingsmiddelen van het rijk in eenen behoorlijken staat te houden; zij wilde dit doen, en heeft niet dan voor den drang der omstandigheden geweken.

Na gezegd te hebben, dat het te verwonderen is, dat zich hier en daar enkele stemmen tegen die bezuinigingen verheffen, wil het *Handelsblad* het doen voorkomen, alsof wij tegen de Hooge Regering schreven, en, als ware het, hare daden in een verkeerd daglicht wilden stellen; wij lezen toch: «*en dat men haar in hare maatregelen behoort te ondersteunen, enz.;*» moet zulks ook plaats hebben in maatregelen, welke zij haars ondanks neemt? Wij gelooven van neen. Bij deze gelegenheid moeten wij herinneren, dat, tijdens de Republiek, de stadhouders het land altijd in eenen weêrbaren staat wilden houden, maar dat zulks altijd door de Staten der provinciën, vooral die van Holland, alsmede de Regering van Amsterdam, tegengewerkt werd. Uit de geschiedenis echter blijkt ook, dat de Staten met die vermindering der krijgsmagt niet het welzijn van het Vaderland, maar wel vermindering van de magt der Stadhouders bedoelden; dat hunne oogmerken vernedering van het Huis van Nassau en vermeerdering van eigen gezag waren..... Wanneer wij nu het toen gebeurde met de tegenwoordige tijden vergelijken, en het oog slaan op de gevorderde herziening der Grondwet, en de daarbij bedoelde ministeriële verantwoordelijkheid, dan, wij kunnen het niet ontkennen, dan komt bij ons het vermoeden op, *dat er niets nieuws onder de zon is.*

Ten slotte nog een enkel woord; wat bedoelt de schrijver met de woorden, «*als het ware ontving elk officier, ieder soldaat, jaarlijks eene waarschuwing, dat hun toestand groote veranderingen zoude ondergaan, zoodra de vrede zou gesloten zijn.*» Wil dit zeggen, dat zij bedacht moesten zijn, om een goed heen komen te zoeken? — dat zij, zoodra het met hun belang overeenkwam, de vanen hadden moeten verlaten? — eene schoone les, voorwaar..... Wat zoude er van het Vaderland geworden zijn, indien de meeste Nederlandsche krijgslieden het voorbeeld van enkele overlaten gevolgd hadden, en geen Belgen zijnde evenwel partij voor den opstand gekozen hadden? — dan hadden zij hoogere rangen, grootere geldelijke voordeelen kunnen verkrijgen; maar waren, even als die weinigen, verraders en meineedigers geworden. Is dit nu de les, welke de schrijver aan de Nederlandsche krijgslieden wil geven, ten einde bij voorkomende gelegenheden alzoo te handelen.... Wij gelooven, wij hopen van neen: onzes inziens, echter, zijn deze de eenige gevolgtrekkingen, welke uit de aangehaalde woorden afgeleid kunnen worden.

II. HET NOODZAKELIJKE VAN EENE GOEDE, ZOO STERK MOGELIJKE KRIJGSMAGT, VOORAL IN HET BELANG DER GROOTE KOOPSTEDEN AMSTERDAM EN ROTTERDAM.

De algemeene toejuiching, welke der afscheiding van België, vooral in de groote handelplaatsen, ten deel viel, zoeken wij zoo zeer niet in het welbegrepen belang van het Vaderland, maar veel meer in het handelbelang dier plaatsen; zij toch hadden eene gevaarlijke mededingster in Antwerpen, hetwelk dreigde den geheelen handel van Nederland aan zich te zullen trekken. Die mededingster hebben zij nu niet meer te vreezen; de tol op de Schelde, de Rijn-scheepvaart-regten, enz., belemmeren den handel dier plaats te veel, om nadeelig voor dien van Amsterdam en Rotterdam te kunnen worden.

Slaan wij nu het oog op Frankrijk: jaarlijks hoort men in de Kamer der Afgevaardigden over de zoogenaamde *Limites naturelles*, over de uitbreiding van Frankrijk tot aan den Rijn, spreken: de dagbladen herhalen het, ja, die *Limites naturelles* zijn, als ware het, *l'idée fixe* van het geheele volk geworden. Reeds heeft Frankrijk eenen grooten stap ter bereiking van dit doel gedaan: het oprigten van het zoogenaamde *neutrale koningrijk België* heeft zonder slag of stoot voor Frankrijk den weg gebaand. Wat toch is het *Neutrale België*, hetwelk in een oogenblik een leger van ruim 100.000 man op de been kan brengen, en zich bovendien aan de grenzen van ons

MENGELWERK.

DE VERTROUWDE, OF DE VROUW OP DE PROEF.

(*Vervolg en Slot.*)

Zoo werd SELBY door eene pijnlijke ongerustheid gefolterd, en te ver-[ge]efs trachtte hij op eene bedekte wijze dit noodlottig geheim aan het hart [v]an CATHARINA te ontwringen; elke toespeling deed de arme vrouw reeds [s]idderen; verder bij haar aan te dringen, zoude dus wreed zijn, en wreed [k]on hij jegens haar niet wezen. Eindelijk zocht hij nogmaals zijnen troost [b]ij zijne zuster LUCY, en deze gaf hem eenen raad, welke, volgens hare [v]erzekering, op de kennis van het vrouwelijk hart gegrond was; LUCY beweerde zulks althans, en daar wij haar kennen als eene vrouw, die meestal [j]uist en scherpzinnig oordeelde, gevoelen wij ons genoodzaakt, deze hare bewering voor waarlijk gegrond te houden, hoe zeer het ons voor de teedere en bevallige sekse spijt en ter harte gaat.

LUCY beweerde namelijk, dat het genoeg gebleken was, dat mevrouw FRAMPTON niet eene van die streng zedelijke en deugdzame weduwen was, welke weigeren aan eene teedere verklaring het oor te leenen; daarom ried zij haren broeder, haar het hof te maken, en zoo doende aan hare ligtgeloovige ijdelheid het geheim te ontrukken. Zij deelde daarbij niet in zijne vrees, dat hij te veel op hare ligtgeloovigheid rekenen zoude, wanneer hij, na zich steeds zoo koel, ja meer dan onverschillig getoond te hebben, eene hevige liefde jegens haar veinsde te koesteren; LUCY beweerde, dat de ijdelheid der vrouw haar steeds de dupe maakte harer bekoorlijkheden, en dat zelfs de wantrouwendste zich schoonheid genoeg toeschrijft, om den afkeer van eenen man in liefde te doen verkeeren.

SELBY, die gaarne alles wilde beproeven, nam het besluit, haren raad te volgen, en weinige oogenblikken daarna vond hij eene gewenschte gelegenheid, om zijne geveinsde liefde te kennen te geven. Hij beklaagde zich, toen hij zich met de weduwe alleen bevond, dat zijne vrouw sedert eenigen tijd alle hare vrolijkheid verloren had; hij prees daarentegen de levendige manieren en vrolijke openhartigheid van andere vrouwen, en gaf daarbij niet onduidelijk te kennen, dat hij met dit laatste op haar doelde. Vreemd klonken der weduwe zijne woorden in het oor; vooral de hartstogtelijke toon, waarop hij sprak, deed haar hopen, en hoezeer zij wel nog twijfelde aan de welgemeendheid zijner woorden, meende zij echter thans de gelegenheid te schoon te zijn, om hare booze plannen verwezenlijkt te zien, dan dat zij dezelve ongebruikt zou laten voorbijgaan.

«Er zijn vrouwen, mijnheer,» zeide zij eindelijk, «die, u aldus hoorende spreken, zouden denken, dat gij gesteld waart op de vrijheid der Turken, welke aan een' echtgenoot veroorlooft, om, naar zijne keuze, zijne verschillende vrouwen te hebben, de vrolijke naast de zwaarmoedige, welke hem beurtelings het meest bevallen, naarmate zijne eigen stemming is.»

«En wat denkt gij over zulk eene vrijheid?»

«Ik denk er over, zoo als eener vrouw betaamt, die in de zeden van ons land is opgevoed; ware ik onder den meer liberalen hemel van het Oosten geboren, dan zoude ik de zaak beoordeelen, zoo als men daar gewoon is. Evenwel heb ik een gehuwd man gekend, die eene tweede vrouw nam, en uit aanmerking der bijzondere omstandigheden, durfden voorzigtige menschen hem noch hunne goedkeuring, noch hunne afkeuring laten blijken.»

«Gij verbaast mij; vervolg, bid ik u.»

«Hij had een verliefd oog laten vallen op eene weduwe, die zijne min beantwoordde; doch hij hield zich binnen de palen eener eerbare en onschuldige liefde, en vreesde altijd zijne zeer deugdzame vrouw te verongelijken, tot dat hem eindelijk ter oore kwam, dat zijne zedige echtgenoot een' tweeden gemaal in leven had, hetgeen zij niet dan zeer zwak ontkennen kon, wanneer zij op dat punt ondervraagd werd. Wel is waar, had een priester slechts eenige woorden over haar en haren vriend uitgesproken, doch niet geheel voldoende voor eene formele huwelijks-inzegening; haar vriend was verre, zeer verre verwijderd; zij veronderstelde, dat hij dood was, en na zeven jaren afwezigheid, waande zij zich vrij, om eene tweede keuze te doen.»

«En wat deed de verontwaardigde echtgenoot? Wreekte hij zich niet over dien hoon, waarvan de schande op het hoofd van haar onschuldig kind drukte?»

«Neen, hij wachtte zich wel, zich de haren uit te rukken van wanhoop, en ook zijne vrouw had de hare te lief; maar, hun beider ongeluk in de schaal leggende, en dezelve in balans vindende, misbruikte hij niet de magt van den man tegen de zwakheden der vrouw, maar gaf de voorkeur aan een vreedzaam vergelijk: zeer bedaard de vrolijke weduwe bij zich in huis nemende, maakte hij haar tot zijne tweede vrouw, zonder dat de eerste een harer voorregten verloor. De bedienden noemden haar meesteresse, en eenige bagatellen uitgezonderd, had zij alles, wat eene redelijke vrouw kan verlangen.»

«Waarlijk eene geschiedenis vol théatrale gevallen... en wanneer men er een tooneelstuk van maakte, welke namen zoudt gij dan aan de personen geven?»

«Den naam van den man heb ik vergeten.... ook die der weduwe... maar de eerste naam der eerste vrouw, de naam, die zij als meisje droeg, was... gelijk aan dien van uwe CATHARINA, vóór dat zij mevr. SELBY werd.»

«Uwe beeldspraak verbergt eenen noodlottigen zin: slechts één woord nog, om dit raadsel volledig te maken.... de naam van dien eersten echtgenoot.....»

Hier werden zij gestoord door de komst van LUCY; de listige weduwe verwijderde zich, nadat zij beloofd had, zich een uur later in zekere laan van den tuin te zullen bevinden, om haar verhaal verder te vervolgen. LUCY verhaalde aan haren broeder, dat de arme CATHARINA op hare kamer zat, en beurtelings zuchtte, weende en bad; dat zij dikwijls iets op de lippen scheen te hebben, dat zij wilde mededeelen, doch gedurig weder scheen afgeschrikt te worden, als door de gedachte aan eene slechte daad. LUCY had haar biddende verlaten.

«Dat zij bidde,» zeide SELBY, «want zij is zeer schuldig jegens God en jegens mij; toen zij mij huwde, leefde er nog een vroegere echtgenoot, of althans er bestonden tusschen haar en een' vroegeren minnaar betrekkingen, welke, voor een naauwgezet geweten, niet minder strafbaar waren. De dwaze weduwe is in mijnen strik geloopen, en heeft mij alles bekend, onder den vorm eener geschiedenis; uwe komst heeft juist ons gesprek afgebroken, toen zij op het punt was, den noodlottigen naam te noemen, welke mij den ongelukkigste aller mannen zal maken. De ijdele weduwe heeft mijne list niet bemerkt, zij heeft alle vrees ter zijde gesteld, en is gereed, om als maîtresse of als vrouw de plaats in te nemen van hare vriendin, die zij verraden heeft, van mijne schuldige, maar ongelukkige CATHARINA.»

«In welken doolhof heeft mijn eenvoudige raad u gebragt, goede broeder,

Vaderland, door het aanleggen van vestingwerken versterkt, anders dan eene groote prefectuur van Frankrijk, dan een volk, hetwelk tot aan zijne geheele vereeniging, of liever hereeniging, met Frankrijk, de voorhoede van dit laatste rijk zal uitmaken. De groote Mogendheden van Europa hebben zich door het schoonklinkend woord *Neutraal* laten verblinden, en zich den voormuur hunner onafhankelijkheid laten ontnemen.

Maar ook België — men herinnere zich hunne vorderingen in 1830 en 31 — maakt aanspraak op eene uitbreiding tot aan den Rijn en op het bezit van Staats-Vlaanderen; die landen toch waren, vóór onze inlijving, aan Frankrijk afgestaan geworden, en het spreekt immers van zelf, België trad in de gewaande regten van Frankrijk.... Dit verlangen nu der Belgen zal zeker door de hinderissen, met welke hunnen handel te worstelen heeft, en die alleen door het bezit dier grenzen opgeheven kunnen worden, niet verminderd zijn.... En wat zoude er gebeuren, indien België, heimelijk door Frankrijk ondersteund, zich eens onder dit of dat voorwendsel, bij verrassing meester maakte van die grenzen? Europa zoude zich, indien men den schijn maar bewaarde en eenige protocollen maakte, waarbij men de neutraliteit van België bedong, laten tevreden stellen. Wat het handeldrijvend Duitschland aangaat, dit zoude het toejuichen; dan toch waren er twee heeren over den Rijn en de Schelde, en zulks zoude niet anders dan tot voordeel voor hunnen handel kunnen strekken. Bij de kleingeestige, alleen eigen belang zoekende inzigten der Duitsche handelaars, welke zelfs in dit oogenblik zoo klaar blijken uit hunne ontevredenheid over het ook sluiten van handel-tractaten door Nederland met andere landen, zal dit wel geen betoog behoeven.

Voor het verlies van het hertogdom Limburg zal alsdan Duitschland, even als zulks met Luxemburg heeft plaats gehad, hetwelk het niettegenstaande de op het verbond rustende verpligting, niet konde of wilde behouden, wel door het inlijven in het Duitsche Verbond van een gedeelte van ons Vaderland laten tevreden stellen; dat zoude ook billijk zijn, Duitschland is te magtig om iets te kunnen verliezen; moet het dus iets aan België afstaan, dan, het spreekt van zelf, dan moet Nederland daar vergoeding voor geven.

Ook Engeland zoude het toejuichen, het zoude er de gelegenheid door verkrijgen, om zich van den geheelen handel op Duitschland meester te maken.

En wat zoude er van den handel van Amsterdam en Rotterdam worden? Wij laten het antwoord aan het oordeel der kundige handelaren over... Onzes inziens echter, zoude het den ondergang dier plaatsen ten gevolge hebben.

Hoe nu kan dit alles voorgekomen worden? Door het onderhouden van een leger, zoo sterk, als de geldmiddelen van het Rijk maar eenigzins gedoogen; van een leger, waarbij, in plaats van denzelven uit te dooven, eenen goeden krijgsmansgeest onderhouden wordt; van een leger, hetwelk België, door de zekerheid van niet te zullen slagen, den lust benemen zal, om zich, op eene onverhoedsche wijze, van die landstreken meester te maken, en dan hunne daden, door Frankrijk, en misschien Engeland, ondersteund, met *le fait accompli* te verdedigen.

Wanneer wij slechts in staat zijn, om een' korten tijd den Vaderlandschen grond te beschermen, en hiertoe hebben wij hulpmiddelen genoeg, dan kunnen alle die gevaren afgewend worden: wanneer wij maar *le fait accompli* weten voor te komen, zal dit alles niet gebeuren: Europa, de geschiedenis leert het, zal dan wel genoodzaakt worden, om der veroverings-plannen van Frankrijk, hetzij dezelve openbaar of wel bedekt zijn, paal en perk te stellen.

Hiermede meenen wij nu, onzes inziens, genoegzaam aangetoond te hebben, dat het welbegrepen belang der groote koopsteden het onderhouden van eene goede, zoo sterk mogelijke krijgsmagt gebiedend vordert.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 7 Maart. Het feest der inwijding van het gebouw der Societeit *de Vriendschap* heeft gisteren avond plaats gehad, en is vereerd geworden met de tegenwoordigheid van de Koninklijke Prinsen, die thans zich alhier bevinden. Ten omstreeks 9½ ure verlieten HH. KK. HH. de Prins van Oranje, Prins Frederik, de Erfprins van Oranje en Prins Alexander, te voet, en bijkans onopgemerkt het paleis, en traden vervolgens geheel vertrouwelijk en mede als bij verrassing het gebouw der *Vriendschap* binnen. De Erfprins van Oranje en Prins Alexander hebben dadelijk en dikwerf daarna deel genomen aan den dans, en men is opgetogen van de hartelijke minzaamheid, met welke alle de Koninklijke gasten in het genoegen der aanzienlijke feestelingen gedeeld hebben. Ruim ten 11 ure heeft er een collation plaats gehad, waaraan ook de Prinsen hebben aangezeten. Ten 1 ure vertrokken HH. KK. HH., bij alle de aanwezigen de diepste en aangenaamste herinneringen nalatende; het feest, hetwelk door meer dan 300 personen is bijgewoond, heeft tot omstreeks 4 ure geduurd.

De fraaije bovenzaal van dit nieuwe locaal, waarvan geheel het inwendige den smaak der bouwmeesters tot eer strekt, was hoogst eenvoudig, doch grootsch versierd. Behalve met de busten van Z. M. en van Z. K. H. den Prins van Oranje, prijkte zij met eene trofée, die boven den schoorsteenspiegel was aangebragt; en uit Nederlandsche, Oranje, Russische en Pruissische vlaggen bestond. Daar tegenover was een orkest opgerigt tusschen sierlijke manden met bloemen en frisch groen; — ook langs de leuningen van den hoofdtrap waren loof en bloemen smaakvol geplaatst.

Heden morgen zijn de Koninklijke Prinsen allen uitgereden; Z. K. H. Prins Frederik heeft onder anderen de Lands werf en het Dok bezocht; H. K. K. H. de Prinses van Oranje heeft ook het *Casino* op het Rusland met een bezoek vereerd.

Dezen namiddag ten 1 ure heeft Z. K. H. de Prins van Oranje eene audiëntie verleend, welke zeer talrijk is geweest.

Ten 2½ ure is er receptie bij H. K. H. de Prinses Frederik, en ten 3 ure bij H. K. K. H. de Prinses van Oranje geweest.

Morgen ochtend zullen alle de leden van het Koninklijke Huis de godsdienstoefening in de Hervormde Nieuwe Kerk bijwonen.

Morgen middag is er groot diner ten hove.

— Door een der leden van de vijfde afdeeling der Tweede Kamer van de Staten-Generaal, is, bij gelegenheid der deliberatiën in de sectiën over de vijf wetsontwerpen betrekkelijk de te wijzigen Grondwet, van welke deliberatiën wij bereids een overzigt hebben gegeven, eene nota overgelegd ten aanzien van de verantwoordelijkheid der ministers, welke wij van aanbelang oordeelen, alsnog in haar geheel mede te deelen. Zij is van den volgenden inhoud:

ART. 75. Een verantwoordelijk Ministerie beschouw ik als onraadzaam en [illegible] Grondwet ligt, zou ik alleen vermeenen, dat de wijze, waarop men dezelve verlangt daargesteld te zien, in dezen duidelijk wierd aangeduid.

En dan zou het mij *vooreerst* voorkomen, dat de voorgedragen wordende ontwerpen van wet van het *contreseing* van den minister, tot wiens departement zij behooren, wierden voorzien;

ten tweede, zou ik oordeelen, dat deze verantwoordelijkheid zou moeten werken wanneer er zoogenaamde ministeriële dispositiën genomen werden, die dikwerf strijdig met de wet zelve kunnen bevonden worden, of de werking en [illegible] derzelve verder uitbreiden, dan met het belang der ingezetenen over[illegible]mende te achten is;

ten [illegible], dat elk minister verantwoordelijk wierd verklaard voor zoodanig[illegible] en handelingen, als hij in zijne betrekking zich zoude mogen veroor[illegible];

ten [illegible], zou ik al verder vermeenen, dat ingeval van overtreding een zoodanig [illegible] de geregtelijke vervolgingen der Staten-Generaal zoude moeten [illegible] worden; doch er zouden ter gelijker tijd bepalingen te nemen [illegible] welke ten doel hadden, om voor te komen, dat zoodanige vervolgingen [illegible] het gevolg van partijdigheid konden wezen.

Ik zou eindelijk van gedachten zijn, dat het *contreseing* daarom zou worden vereischt, ten einde te voldoen aan het verlangen dergenen, welke dit als het kenmerk der verantwoordelijkheid beschouwen, en om te meer het denkbeeld te doen uitkomen, dat men die van elken minister individuëel, en niet die van het geheele ministerie beoogt.

Zoo zou dan tevens het ontbinden der Kamers, hetwelk alleen in het laatste geval denkbaar is, worden voorgekomen; een maatregel, welken ik gevaarlijk keur, naardien daaruit veel kwaads en weinig goeds kan geboren worden, al ware het maar, omdat het een gedeelte der wetgevende magt aan een onzeker daarzijn zou blootstellen, hetwelk in de behartiging der groote lands-aangelegenheden klem en kracht zou doen missen.

— Door Z. M. is benoemd tot lid van het provinciaal collegie van toezigt op de kerkelijke administratie der hervormden in Overijssel, ter vervanging van wijlen den heer J. van de Poll Jzoon, de heer J. A. baron van Fridagh, lid van Gedeputeerde Staten dier provincie.

— De Quaestor-Generaal van de algemeene Synode der Nederl. Herv. Kerk heeft bekend gemaakt, dat de algemeene inzameling, ten behoeve der noodlijdende kerken en personen, in den jare 1839, heeft opgebragt de som van ƒ 43,200.79.

— Men verneemt, dat Z. Exc. de baron Verstolk van Soelen, minister van Buitenlandsche zaken, door H. M. de Koningin van Portugal zou zijn vereerd geworden met het grootkruis der Christus orde, terwijl tevens door dezelfde Vorstin aan den heer raad van legatie, Mazel, de ridder-orde van Toren en Zwaard zou zijn geschonken.

— Het aantal miliciens, hetwelk over dit loopend jaar zal worden geligt, tot het vervangen van hen, wier diensttijd is verstreken, is door den Koning bepaald op 8349 manschappen, met inbegrip van dat voor het hertogdom Limburg. Het contingent in deze ligting voor ieder gewest is bepaald: voor Noord-Braband 1,092, Gelderland 1,009, Noord-Holland 1,289, Zuid Holland 1,539, Zeeland 488, Utrecht 417, Vriesland 685, Overijssel 575, Groningen 525, Drenthe 203 en het hertogdom Limburg 577.

— Aan de vrijwillig aangeworvenen, dienende bij de regementen huzaren n°. 6 en de lansiers n°. 10, voor zoover hun tijd van dienst in het jaar 1840 eindigt, en zij niet verkiezen zich op nieuw te verbinden, zal, volgens eene bepaling van Regerings wege, bij wijze van gunst, de gelegenheid worden aangeboden om onverwijld te worden gepasporteerd, even als zulks heeft plaats gehad bij de afdeelingen kurassiers, de twee bataillons veld-artillerie en het corps rijdende artillerie.

— Het departement van Oorlog is gemagtigd om aan zoodanige bedienden en arbeiders bij 's Rijks magazijnen van kleeding, enz., te Delft, die in het belang van 's Rijks schatkist achtereenvolgende uit deze hunne betrekkingen zullen worden ontslagen, bij hun ontslag als gratificatie eene som te doen uitbetalen van twee maanden bezoldiging.

— Bij eene ministeriële circulaire is bepaald, dat de berekening van de korting voor lekkagie en intering van één ten honderd in de drie maanden wegens geëntreposeerd binnen- en buitenlandsch gedistilleerd, des gevorderd, ook zal kunnen worden geleden voor eene maand, en alzoo tot ⅓ pCt., zonder dat tot eene verdere splitsing van de maand in weken of dagen zal worden overgegaan.

— De schipbrug over de rivier de Lek, tusschen Vreeswijk en Vianen, in de strekking van den grooten weg der 1ste klasse n°. 3, welke de gemeenschap aldaar zal bespoedigen, is zoo ver gevorderd, dat zij in het begin van de volgende maand zal worden opengesteld.

— De staat van bevolking dezer hoofdstad was op den 1 Januarij jl. als volgt: Aantal huizen 24,532, huisgezinnen 45.969. Inwoners van het mannelijk geslacht: ongehuwden 58,362, gehuwden 33,738, weduwenaars 3.248, totaal 95,348; — van het vrouwelijk geslacht: ongehuwden 70,390, gehuwden 33.786, weduwen 11,825, totaal 116,001; totaal der beide geslachten 211.339. Protestanten 143,123, Roomsch-Katholijken 44,858, Israëliten 23,142, niet genoemde gezindheden 236. Onder het totaal der bevolking is het garnizoen mede begrepen.

— Op 1 Januarij 1840 bedroeg de bevolking der stad Edam en jurisdictie 4,024 inwoners, zijnde 1,950 van het mannelijke en 2,074 van het vrouwelijke geslacht; waaronder 2,445 van de Protestantsche, 1,494 van de Roomsch Katholijke, en 85 van de Israelitische godsdienst.

— De bevolking van Axel bedroeg 2275 zielen, waaronder begrepen zijn 25 militairen, destijds aldaar gedetacheerd, en wel van het mannelijke geslacht 402 gehuwden, 35 weduwnaars en 700 ongehuwden; van het vrouwelijke geslacht 403 gehuwden, 88 weduwen, 647 ongehuwden. Het getal der Protestanten bedroeg 2,103, dat der Roomsch-Katholijken 172. Het aantal huizen 407, en dat der huisgezinnen 479.

— De bevolking der stad Zierikzee bestond uit 6.890 zielen, te weten: van het mannelijk geslacht 3,141, waaronder 1,906 ongehuwden, 1,115 gehuwden, 120 weduwenaars; van het vrouwelijk geslacht 3,749, waaronder 2,292 ongehuwden, 1,120 gehuwden en 337 weduwen. De bevolking is verdeeld in 5,143 Protestanten, 1,681 Roomsch-Katholijken, Israëliten, en 13 van niet genoemde gezindheden.

ARNHEM 6 Maart. Naar men verneemt, moet het geregtelijk onderz[oek] tegen de beambten der Rijnvaartsregten te Lobith, A. J. van der Werff [en] P. de Bruyn, welke zich beiden alhier voorloopig in hechtenis bevind[en], zijn voldongen, en de beklaagden ten criminele naar het provinciale [ge]regtshof van Gelderland zijn verwezen, als verdacht van verduistering [van] aan het publiek toebehoorende penningen, de waarde van ƒ3,000 te bo[ven] gaande, alsmede van valschheid in authentieke en openbare geschrift[en] zoowel door die geschriften zelve, als door de feiten te veranderen, en [de] eerste beklaagde daarenboven van valschheid als ambtenaar of beklee[der] van eene openbare betrekking.

FRANKRIJK.

PARIJS 5 Maart. De aanspraak, gisteren door den heer Thiers geho[u]den, maakt het onderwerp uit van de redeneringen der drukpers, en, [zoo] als te verwachten was, de daarin vervatte verklaringen hebben geene [der] beide groote partijen, waarin de Kamer verdeeld is, kunnen bevredig[en]. De aangekondigde beraadslagingen, betrekkelijk de geheime fondsen, wa[arbij] het tegenwoordige Ministerie, of liever de heer Thiers, zijne staatk[unde] meer bepaaldelijk zal moeten bloot leggen, worden met belangstelling te ge[moet] gezien; hoewel het nu reeds uit de taal der verschillende dagbladen is [op] te maken, dat die gelegenheid geenszins tot eenen zoo levendigen strijd [zal] aanleiding geven, als dit wel in vorige jaren het geval is geweest. [Bij]zonder heeft de aandacht getrokken, de wijze, waarop de heer Thiers [zich] tegenover den Koning gesteld heeft, door zijn gezegde, dat het hem een g[e]luk was zijne persoonlijke overtuiging in overeenstemming met de bedoeling der kroon te zien. De republikeinsche *National* verzuimt niet om deze omsta[n]digheid op eene ergerlijke wijze te doen uitkomen, en voegt er spottend b[ij], dat het inderdaad een groote waarborg voor Frankrijk is, dat de Koning [en] de heer Thiers het eens zijn omtrent hetgeen de welvaart en den roem [des] lands kan bevestigen. De meer gematigde dagbladen der linkerzijde g[aan] voort groote verwachtingen van den tegenwoordigen raads-president [te] koesteren, doch de tolken der behoudende partij worden daarentegen scherper en scherper in hunnen wederstand tegen een Ministerie, hetwelk, [zoo] om zijnen oorsprong, als om zijne erkende verwantschap met den heer Od[i]lon-Barrot en andere hoofden der bewegingspartij, aan de voorstanders [der] bestaande orde van zaken weinig of geen vertrouwen inboezemt. Het dagblad [La] *Presse*, hetwelk, zoo als reeds meermalen gezegd is, wel eens ingevingen v[an] hooger hand zou ontvangen, bevat dan ook heden een artikel, waarvan de ui[t]drukkingen in bitterheid, al wat in de laatste dagen tegen den heer Thiers g[e]schreven is, verre achter zich laten. Dit dagblad aarzelt niet, om de gister[en] gehouden aanspraak te vergelijken bij het springen van een' koorddanser [op] het gespannen koord, omdat, zoo als het zich uitdrukt, dit geheele st[uk] van het begin tot het einde, niets anders is dan een lokaas, beurtelings [aan] alle partijen toegeworpen, zonder dat de heer Thiers den moed of de eerlijkh[eid] gehad heeft, rondborstig voor zijne bedoelingen uit te komen. In plaats v[an] openlijk zijne banier aan de spits der linkerzijde op te steken, zoo gaat [het] dagblad voort, heeft de heer Thiers liever zijn vaandel in den zak gestoke[n] en van alle kanten de afvalligen opgeroepen, welke genegen mogten zij[n] zich aan zijn bestuur te verbinden. Het lijdt dan ook geen' twijfel, of [een] groot gedeelte der zoogenaamde 221 zullen een' oorlog op leven en d[ood] tegen het ministerie van den heer Thiers voeren.

— Hoewel de openbare aandacht bijkans geheel op het nieuwe minist[erie] is gevestigd, heeft echter een uit Algiers ontvangen berigt, betrekkel[ijk] een roemrijk wapenfeit, eenen diepen indruk alhier te weeg gebragt. Bij [de] mislukte belegering van Mostaganem en Mazagrom, door de Arabieren, w[as] de redout van de laatste plaats slechts door 123 man bezet, die één bru[ik]baar stuk geschut hadden. Vele duizenden Arabieren, wier getal zelfs [op] 12,000 begroot wordt, hebben bij herhaling op dit punt storm geloope[n] en hetzelve ook uit nabij gelegen huizen bestookt. Zij hebben hun vaan[del] meer dan eens op de wallen der kleine sterkte geplaatst, maar hunne woe[ste] dapperheid heeft ook ditmaal voor de volharding der kleine bezetting moe[ten] onderdoen, en de vijand is eindelijk moedeloos huiswaarts gekeerd. D[it] wapenfeit heeft aan den heer Chapuys Montlaville aanleiding gegeven tot h[et] schrijven van eenen brief aan den raadspresident, waarbij verzocht wo[rdt] door de Kamers te doen verklaren, dat de bedoelde 123 soldaten zi[ch] jegens het vaderland verdienstelijk hebben gemaakt, of wel aan alle h[et] legioen van eer te verleenen.

— Brieven uit Madrid spreken in zeer geruststellende bewoordingen v[an] den toestand dier hoofdstad, en zeggen, dat het gouvernement voort gaat m[et] het nemen van maatregelen van voorzorg, ten einde de hernieuwing van oproer[ige] tooneelen te voorkomen. Intusschen is er sprake van eene verandering [in] het Ministerie, en men wil weten, dat de marquis de Casa Irijo minis[ter] van Financiën zou worden. Ter beurze zijn op dien dag 20 millioen 680,000 realen verhandeld; de 5 pCt. zijn gebleven 28¼ contant en 28[illegible] op 60 dagen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN 2 Maart. Het Hof heeft de aangename tijding ontvangen, d[at] Z. K. H. de Grootvorst Troonopvolger van Rusland den 21 Maart aanstaan[de] in Potsdam zal aankomen. Het is nog onbekend, hoe langen tijd Z. K. [H.] aldaar zal vertoeven; men gelooft, dat zulks slechts voor 8 dagen zal zijn.

ITALIË.

ROME 22 Febr. Bijna in alle de residentiën van Italië bevinden zich ee[n] aantal agenten van Cabrera, die aanhangers trachten op te doen voor d[e] zaak van dien generaal; tot nu toe zijn zij niet gelukkig in hunne zendin[g] geslaagd. Men zegt, dat ook dergelijke agenten zich even vruchteloos na[ar] Weenen en Berlijn hebben begeven.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL 11 Febr. De ridder Cordova, minister van Spanje heeft, ingevolge zijne volmagt van het Spaansche Hof, de voorloopige artikels, betrekkelijk een handeltractaat tusschen Spanje en de Porte, gesloten.

---

had ik nu ook slechts vernuft genoeg, om u er uit te redden.... Ik herinner mij een' brief, welken uwe vrouw van de Kaap ontving, korten tijd na uw huwelijk.»

«Ik herinner mij zulks ook; die brief,» zeide hij, «bevestigde den dood van een' vriend, welken zij wel reeds lang als waar beschouwd had, doch zonder zekere bewijzen; zijn' naam heb ik nooit gehoord, want ik durfde er nooit over spreken, wijl die brief haar zoo veel droefheid veroorzaakte. Zoo hij het eens ware!»

«Mij dunkt, ik zie haar nog, toen CATHARINA, hare eerste tranen gedroogd hebbende, de oogen ten Hemel hief, als om te danken, dat zij door deze tijding ontkomen was aan een dreigend gevaar. — En eens, toen ik op hare kamer iets zocht, ontdekte ik eenen ring, waarop geschreven stond: ROBERT HALFORD, *overleden in den ouderdom van 22 jaren.* Hoor, eens, broeder, ik ben nooit gewoon mijne gezegden met eene weddenschap kracht bij te zetten, maar thans wil ik echter met u wedden, dat die onbeschaamde weduwe u den naam zal noemen, welke op dezen ring gegraveerd staat. Ik verwed daaronder duizend guineas.»

«Ik neem uwe weddenschap aan, zuster, doch vol vrees dezelve te winnen; mogt ik ze verliezen, ik zoude mij zeer rijk wanen, rijk in de eer mijner CATHARINA; rijk in mijne eigene eer, welke thans bevlekt is.

Zoo namen broeder en zuster afscheid van elkander; hij met het treurige voornemen, om zijne rol geheel ten einde te spelen, doch met weinig hoop op een goed gevolg; zij, als het vrolijke en deugdzame meisje, dat als eene reddende engel hier tusschen beiden trad, om twee gelukkige echtgenooten te sparen voor de rampzalige gevolgen van de list en den hoogmoed eener heerschzuchtige fortuinzoekster.

III.

Het uur was daar, hetwelk mevrouw FRAMPTON, zoo zij meende, haren reeds gewonnen gewaanden minnaar in de armen zoude voeren. Zij had den verloopen' tusschentijd harer waardig besteed, om de jaloezij van de arme CATHARINA gaande te maken, door haar te laten raden, dat zij blijven zoude in haar huis, en wel op verlangen van den heer SELBY, dat zij niet onverschillig voor hem was, en hij zijn hart toch ook niet altijd onverdeeld aan zijne treurende CATHARINA kon blijven schenken. Hoe veel deze bieronder leed, behoeft niet gezegd te worden; wat kan verschrikkelijker zijn voor eene vrouw, die de liefde en genegenheid van haren man hooger schat dan haar leven.

Intusschen meende mevrouw FRAMPTON alles wel voorbereid te hebben; zij liep vol ongeduld de tuinlaan op en neder, waar het *rendez-vous* bepaald was, en het was niet zonder eene duivelachtige blijdschap, dat zij den man zag naderen, wien zij verder in hare strikken hoopte te verwarren. Deze kwam en trachtte al aanstonds het vroegere gesprek weder aan te knoopen, bewerende, dat hij niet geheel mis had geraden, toen hij meende, dat eenige omstandigheden uit de door haar medegedeelde geschiedenis hem betroffen, en de rust van zijn hart bedreigden. SELBY speelde zijne rol als teeder minnaar voortreffelijk, en de gevoelige weduwe kon langer zijn smeken niet wederstaan; «alles,» riep zij uit, «alles wil ik u zeggen. Luister, mijn waarde SELBY. CATHARINA was nog in de school, en telde naauwelijks vijftien jaren, toen zij een' jongeling beminde... een' kadet bij de marine; zij zag hem dikwijls in het geheim, en ik was steeds daarbij tegenwoordig. Op zekeren morgen, kwam hij met het gehaaste voorkomen van iemand, die op zijn vertrek staat; het schip zoude weldra onder zeil gaan, dat hem en zijn lot over de onheilzwangere zee zoude voeren; indien hij sneuvelde in een gevecht, dan wilde hij althans den troost genieten, dat hij stervende zeggen kon: CATHARINA is toch de mijne geweest. Zij weifelde tusschen de vrees van niet wel te handelen en de vrees van hem te verliezen, en ik moet bekennen, dat mijn raad slechts eenen zwakken invloed op haar had. Wij begaven ons eindelijk naar de kerk; de ceremonie was niet lang, en de ring was nog koud aan haren bruidsvinger, toen zij afscheid van elkander namen, hij, om naar zijn schip zich te spoeden, wij, om naar ons huis terug te keeren, waar men onze afwezigheid zelfs niet bemerkt had. Sedert heeft zij hem niet weder gezien, noch tijding van hem ontvangen, zoo ver ik weet.»

«Ik ben als iemand,» antwoordde SELBY, «die eenen brief in handen heeft, welks rouwlak eene treurige gebeurtenis voorspelt. Moet ik mijne nieuwsgierigheid bedwingen of u bidden, om te vervolgen? Het lot is geworpen! Ik zweer u bij onze liefde, bij mijne hoop, om eenen zoeteren band aan te knoopen, dan die, welke mij thans bindt...., zeg mij zijnen naam.»

«Gij hecht er inderdaad te veel gewigt aan, doch welaan.... HALFOR[D] was zijn naam.»

Op dit oogenblik trad LUCY te voorschijn, die zich achter een digt boschj[e] verscholen en dit gesprek beluisterd had; zij leidde de ongelukkige CATHARINA aan de hand. Deze had intusschen haar hart, dat te fel gefolter[d] werd, ontlast van het geheim, dat het drukte, en aan LUCY de gehee[le] zaak mede gedeeld; deze dankte haar voor dit blijk van vertrouwen, [en] troostte haar met de mogelijkheid, dat zij het hart van haren gemaal geh[eel] zoude herwinnen, en dat zij althans voor immer op hare zusterlijke vriend[schap] rekenen kon. Zij naderden intusschen SELBY, die niet opgehoud[en] had, der weduwe zijn hof te maken, hoezeer zij reeds bespeurd hadden, d[at] men hen gezien had.

«Sommige vrouwen,» zeide LUCY, «zouden het vreemd vinden, mij[n] broeder, wanneer zij haren echtgenoot in het bijzijn van eene beminnelij[ke] weduwe ontdekten; maar uwe CATHARINA is, hoop ik, met geduld gewapend.»

«Mijne eigene verkeerdheden,» hernam CATHARINA, «zouden mij d[e] kracht geven, om diegene te verdragen, waaraan hij zich schuldig maakt[e]. Ik zal den moed hebben, om hem in ernst haar te zien liefkozen, die b[ij] boven mij de voorkeur niet geven kan, daarvan ben ik zeker, dan do[or] eene voorbijgaande omstandigheid.»

«Spaar uwe woorden, goede CATHARINA,» antwoordde SELBY, «e[n] wacht u voor elke kwade gedachte jegens deze weduwe; het zoude altij[d] zeer onbeleefd zijn, maar te meer op dezen verjaardag van ons huwelijk[;] heden moeten wij dubbel beleefd zijn jegens onze gasten. Ik wil altha[ns] regt vrolijk zijn. Ik herinner mij daar, dat de oude Egyptenaren, aa[n] tafel, een doodshoofd voor zich plaatsten, om de uitbundige vreugde va[n] een feest te matigen. Ik bemin die gewoonte, en vóórdat wij dezen da[g] met een feest besluiten, stel ik voor, om van de kalmte onzer gemoede[ren] gebruik te maken, en plegtig eene gezondheid in te stellen met een gla[s] wijn, dat men ons hier op deze plaats brengen moet: op de nagedachtenis der overledenen! — Of der gewaande dooden.... dacht de weduw[e] bij zich zelve.

Op bevel van den heer SELBY, bragt men wijn. Kom aan, zeide hij[,] dierbare gade, doe mij bescheid; schenk uw glas vol, ten boorde vol.

«Ik begrijp,» antwoordde CATHARINA, «den beteekenisvollen zin uwe[r]

GRIEKENLAND.

ATHENE 15 Febr. Het budget van het vorige en dat van het loopende jaar hebben eenen zeer gunstigen uitslag opgeleverd. Griekenland zal alzoo, door zijne eigen middelen, in de amortisatie van zijne schulden voorzien.

STADSNIEUWS.

De Criminele Regtbank in Holland heeft, op den 6 Maart, het vonnis der Arrondissements Regtbank te Amsterdam, dd. 31 Dec. 1839, waarbij W. C. B. en A. V. ter zake van medepligtigheid aan opligting, zijn veroordeeld, de eerste tot achtien maanden correctionele gevangenis en *f* 50 boete, en de tweede tot een jaar correctionele gevangenis en *f* 25 boete, alsmede in de kosten, bekrachtigd.

GETROUWD. 3 Maart. D. J. E. Sluijters Wedr. en E. S. van Santen. — 5 Maart. E. F. L. Bruns en C. J. Hagenrieker.

BEVALLEN. 5 Maart. L. M. Hoppe, geb. Wennink, Z. — H. M. Bolhoot, geb. Thijssens, D. — J. C. Kuhlman, geb. Simoons, D. — M. Salm, geb. Stenvers, Z. — 6 Maart. M. A. Brummelkamp, geb. van [illegible]en, Z. — C. H. E. Verschuur, geb. Lepra, D. — M. E. Meijling, geb. Huijer, Z.

OVERLEDEN. 3 Maart. C. H. Salm, 17 m. — Het Kind van E. Groenhoff, 8 m. — 4 Maart. W. Kreunen, 10 m. — J. Croese, 79 j. — C. van Harlingen, 83 j. — 5 Maart. B. J. Wendelaar, 8 m. — J. van Seldam, 28 j. — Te *Deventer*, 28 Febr. Wed. B. Cock, geb. Lamberts, 76 j. — Te *Amersfoort*, 5 Maart. Het Kind van G. Hubers Dz., 12 d.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 7 Maart. 4½ ure. volg. de Socᵗ. tot nut des Obligatiehandels. van	tot	gebleven.	volgens de Effecten-Societeit. laagste	hoogste	gebleven.
NEDERL. Werkelijke Schuld à 2½	52½	⅝	9/16	52 9/16	⅝	9/16 à ⅝
Dito » 5	98½	¾	½	98½	»	»
Uitgestelde dito »	»	»	»	»	»	»
Kansbiljetten *f*	23¾	24½	24	23 15/16	24	24
Amortisatie-Syndic. » 4½	91¾	92½	92	92	»	»
Dito » 3½	»	»	»	»	»	»
Handel-Maatschappij » 4½	176½	177¼	176¾	176½	177	176¾
Nieuwe dito » 4½	»	»	»	»	»	»
Nieuwe dito 1837 » 4½	100½	¾	½	100½	½	»
Entrepôt-Dok » 4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening » 4	»	»	»	»	»	»
Dito » 5	96½	97¼	97	96 15/16	97 1/16	97 1/16
Aandeelen Kansb. » 4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem »	108½	¾	»	»	»	»
Aand. Rijn-Spoorw. » 4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR. Inschrijving G. B. » 3	»	»	»	»	»	»
ENGELAND. Dito » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE. Leening *Ardoin's* » 5	26¼	½	7/16	26¼	½	7/16
Dito onbep. Stukk. » 5	»	»	»	24½	»	»
Passive »	7½	8	7¾	7¾	»	»
Deferred »	»	»	»	»	»	»
Fransche Uitgestelden	8	¾	½	8½	»	»
Engelsche dito »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Londen » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS. Certific. bij *L. & B.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *Falc. & Co.* » 5	98	¼	⅛	98⅛	»	»
Dito te Londen » 5	»	»	»	»	»	»
Aandeelen *Tavoliere* 3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs » 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND. *H. & C.* 1798, 1816 » 5	105½	¾	⅝	106¼	»	»
Dito 1828, 1829 » 5	105¼	¾	½	106½	»	»
Dito 1831, 1833 » 5	98½	99	98¾	98¾	¾	»
Oblig. te Londen » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamburg » 5	»	»	»	»	»	»
[illegible] » 6	»	»	»	»	»	»
Certific. [illegible] » 6	»	»	»	»	»	»
POLEN. Aandeelen à fl. 300 » *f*	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500 »	»	»	»	»	»	»
PRUISSEN. Dito fl. 50 »	»	»	»	»	»	»
[illegible] Londen 1830 » 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR. Aandeelen à fl. 100 » *f*	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250 »	»	»	»	»	»	»
Metaliek » 5	»	»	»	»	»	»
Dito » 3	»	»	»	»	»	»
Dito » 2½	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen » 5	»	»	»	»	»	»
Weenerb. *Goll & Co.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito » 4	»	»	»	»	»	»
N. Weên. Aand. fl 500 » *f*	»	»	»	»	»	»
DENEMARK. Oblig. te Londen » 3	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE. Dito dito » 5	77½	78	77½	77½	¾	»
LOUISIANA. *Hope & Comp.* » 5	»	»	»	»	»	»
DARMSTADT. Aand. bij loting » *f*	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

De markt in Hollandsche Fondsen was heden zeer stil, en in derzelver prijzen geene bijzondere variatie.

Onder den invloed van het lagere merk van Antwerpen, waren de Spaansche Fondsen ook alhier flaauwer. Ardoins bleven, bij eenige affaire, ¼ pCt. minder. In de andere vreemde Effecten ging weinig of niets om.

Americ. Bank bij Rothschild. 6 pCt. 96¼. Dito bij Hope en Comp. 5 pCt. 95½. Griekenl. bl. à £ 300 en 500. 11⅞, ¾. Peru 10. Comp. Columbia ond. [illegible] Dito brevent, bl. ond. *f* 2¼. Dito enk. *f* 2½. Dito Ardoins 20¼, ½, ⅝.

Koers van het Geld: Beleening 4. Prolongatie 3½. Wissel-Disconto 3½ pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 52 9/16, ⅝. Kansb. *f* 23 15/16, 24. Handel-Maatsch. 176¾. Ardoins à £ 35. 26¼, 7/16.

ROTTERDAM, 5 Maart.

Wisselk. Hamb. 2/m 35¼, k. 35 7/16. Parijs 2/m 56⅝, k. 56⅞. Bordeaux 2/m 56½, k. 56⅞. Frankfort 6/w 36.

6 Maart.

Londen 2/m 11.85, k. 11.95. Hamburg 2/m 34⅞, k. 35 7/16.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 4 Maart.

Consols op tijd.	3 pCt.	90⅞.	Spanj. Ard. m. c.	5 pCt.	30½ à ⅞.
Brazilie	5 »	78 à ½.	Passive	»	7½ à ⅞.
Columbia 2e L.	6 »	25½ à 26.	Portugal	5 »	34 à ½.
Mexico	6 »	29½ à 30.	dito	3 »	23½ à ⅞.
dito 1837	5 »	29½ à 30.	Holland	2½ »	53½ à ⅝.
Denemarken	3 »	78 à ½.	dito	5 »	100½ à 101.
			dito O. I.	5 »	99½ à ¾.

Ten gevolge van de hoogere koersen van Parijs, en de benoeming van den heer Thiers in het Fransche Ministerie, waren Ardoins in den beginne, met koopers, 30½; in den loop der beurs verflaauwde echter de kooplust, en blijft men ten slotte nog ¼ pCt. lager dan gisteren. Hollandsche Fondsen waren aanvankelijk mede willig, en werd voor de 2½ pCt. 53⅝ betaald, doch ook deze zijn weder flaauwer gebleven. De Consols waren insgelijks slapper, en bij het sluiten der beurs bleven dien ten gevolge alle Fondsen aangeboden.

PARIJS, 5 Maart.

Inschr. op ult.	5 pCt.	114 05.	Spanj. Ardoins.	5 pCt.	30, 30½, ⅞.
dito contant.	5 »	113.95.	Uitgestelde	»	8.
dito op ult.	3 »	82 75.	Passive	»	7½.
dito contant.	3 »	82.70.	Deferred	»	14.
Bank-Actiën	fr.	3140.	Haïti	»	530.
			Napels, *Falcon*.	5 »	104.85.
			Portugal	3 »	23⅞.

Heden de dag der afrekening van de ausplusen der vorige maand zijnde, zijn er verschillende speculanten in gebreke gebleven dezelve te voldoen; de handel was dien ten gevolge in Fransche Fondsen niet zeer levendig, en, doordien de laatste rijzing grootendeels door gedwongen inkoopen was veroorzaakt, welke heden ophielden, waren de prijzen iets flaauwer; evenwel wordt de markt nog voortdurend door de inkoopen der Consignatie kas ondersteund. In Spaansche Fondsen was de affaire minder geanimeerd; de prijzen waren, niettegenstaande het hooger merk van Londen, iets minder dan gisteren. Uit Spanje zijn echter geene tijdingen van eenig belang. Portugesche waren flaauw 23⅞. O. I. in de Bank der Vereenigde Staten 98¼.

Na de beurs: 3 pCt. 82.80

Wisselk. Amst. 1/m 210 7/16; 3/m 209⅞.

ANTWERPEN, 6 Maart.

België	5 pCt.	101½.	Ardoins	5 pCt.	26⅛.
dito	4 »	95.	Uitgestelde	»	8½.
dito	3 »	73⅞.	Napels, *Falcon*.	5 »	97½.
Metaliek	5 »	108⅞	Denemarken	3 »	76.
Partialloten	*f*	475	Brazilië	5 »	78.
Loten à fl 500.	»	873.	Pol. Lot. fl 300.	*f*	129.
dito à fl. 250.	»	415.	dito 500.	»	147.
Nassau Loten	»	31½.	Pruiss. Loten	»	189.
Darmst. Loten	»	33½.			

De handel in Ardoins was heden ter beurse zeer geanimeerd, doch, doordien het merk van Parijs ½ pCt., en dat van Londen, hetwelk echter niet algemeen bekend was, tegen verwachting ¼ pCt. lager kwam, vertoonden er zich vele verkoopers, meest alle tot realisatie; de prijs opende op 27, daalde successief tot 26¼, doch bleef weder 26 7/16, ⅝. Premie 1/m 27¼ d. 1. In Coupons is niets omgegaan; de prijs was 21. In de andere Fondsen geene bijzondere variatie.

BRUSSEL, 6 Maart.

Bij weinig handel, waren de Ardoins, ten gevolge van het ½ lager van Parijs, iets flaauwer 26 7/16. Premiën 1/m 27½ d. 1 p.

BERLIJN, 3 Maart

Pruiss. Leen.	4 pCt.	103⁵/₁₂.	Pol. Lot. fl. 300	pCt.	83½.
dito Loten	»	73½.	dito 300	»	72½.
Metaliek	5 »	111½.	Holland	2½ »	51⁵/₁₂.
Loten fl. 500	»	147.	Kansbilletten		3⁵/₈.
Bank-Actiën	»	1835.	Restanten		
Rusl. Hamb.	5 »	109⅞.	Napels, *Falcon*.	5 »	97½.
dito Londen	5 »	113⁷/₁₂.			
dito 1831 en 33.	5 »	104.			

Wisselk. Amst. k. 141½, 2/m 140⅝.

FRANKFORT A/M, 4 Maart.

Metaliek	5 pCt.	108¼.	Pol. Lot. fl. 500	»	82½.
dito	4 »	101	dito 300	»	73
dito	3 »	81½	Holland	2½ pCt.	52 7/16.
Bank-Actiën	»	2188.	Syndicaat	4½ »	91½.
Loten fl 500	»	143½	dito	3½ »	75½.
dito 250.	»	137.	Spanj. Ard.	5 »	10⅝.
			Portugal	3 »	16½.

De Oostenrijksche Fondsen volgden heden derzelver prijsverbetering aan de beurs te Weenen; de Bank-Actiën bleven *f* 18, en de Loten à fl. 250 3 pCt. hooger. Hollandsche Fondsen waren mede, bij levendigen handel, williger. In Spaansche Fondsen was veel kooplust; de Ardoins bleven ½ pCt. hooger. Aandeelen Taunusbahn *f* 319.

MADRID, 27 Februarij.

Ter beurse was heden veel handel; de 5 pCt. bleven 28½ contant, en 28 11/16 op 60/dagen.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. fregatschip *Minerva*, Kapt. P. S. Hatsen, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Wit en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het nieuw gekop. tweed. barkschip *de Rhijn*, Kapt. C. Brandligt, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp, Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. fregatschip *Nehalennia*, Kapt. F. T. Verster, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. barkschip *de Javaan*, Kapt. J. P. Meyer, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar BATAVIA, het gekop tweed. fregatschip *Nederlands Indiën*, Kapt. P. E. Karst, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het gekop tweed. fregatschip *Anna Paulowna*, Kapt. C. Jäger, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp, Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het nieuw gekop. tweed. fregatschip *Nederlanden*, Kapt. A. J. Struyk, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar SURINAME, het gekop schooner kofschip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gek. tweed fregatschip *Noord-Holland*, Kapt. H. K. Buijl, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het driemast galjootschip *Concordia*, Kapt. J. H. Witt, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het kofschip *Maria*, Kapt. S. J. Rotgans, Jzn., van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gek. tweed. barkschip *Mercurius*, Kapt. C. Wessels, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip *de Eensgezindheid*, Kapt. C. Meyer, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het nieuw gebouwd gezinkt Nederl. driemast galjootschip *de Stad Zwolle*, Kapt. T. Lange. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. driemast galjootschip *de Anna en Maria*, Kapt. D. Steenveld, van Amsterdam. Sluit 20 Maart. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip *Julia*, Kapt. J. Hilbrands, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gezinkt schooner kofschip *Concordia*, Kapt. R. J. Wychers, van Koog aan de Zaan. Sluit 14 Maart. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Scheepstijdingen.

Het schip Hendrina, Kapt. J. J. Buiten, van Zwolle naar Hull, is op de Zuiderzee in het ijs beset geraakt, en met verlies van een anker en touw op het Kampersand gedreven.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 6 Maart O. Z. O. — B. Eckmeijer, Herstelling, Newcastle. J. Young, Bramley, Londen; zijnde laatstgenoemd schip gestrand geweest te Zandvoort.

VLIE 3—5 Maart O. N. O. — Niets.

TERSCHELLING 3—4 Maart O. Z. O. t. O. N. O — Niets.

HELVOET 6 Maart O — Niets.

BRIELLE 6 Maart O. — Gisteren nog: J. Audibert, l'Amsterdam (S), Hâvre. R. Stranack, Giraffe (S), Londen.

Het schip Johanna Helena, Kapt. Hansen, van Bergen, is gisteren van het Heuvelhoofd naar Vlaardingen opgezeild.

MAASSLUIS 6 Maart O. — Niets.

DORDRECHT 6 Maart. A. van der Meijden, Harmonie, Bergen. Pratt, Bresse, Sunderland.

KAAP DE GOEDE HOOP 11 Dec. Kapt. Geesteranus, Zr. Ms. fregat BELLONA, Texel n. Batavia.

ALGIERS 21 Febr. Florenes, Fädreneslandet, Marseille.

BORDEAUX 1 Maart. (op de rivier): Zeplien, Louise, Rotterdam.

ANTWERPEN 6 Maart. Whitecombe, Soho (S), Londen. Jackson, Bruges (S), Hull.

NEWHAVEN 29 Febr. Banks, Ouse, n. Rotterdam, terug uit zee.

HARWICH 2 Maart. Berry, Prince Albert, Sunderland n. Schiedam.

SUNDERLAND 29 Febr. Arrowsmith, Canada, Middelburg.

UITGEZEILD.

TEXEL 6 Maart. J. Butijn, Eendragt, Rotterdam n. Dundee. Schaffler, Pomerania, Oostzee.

HELVOET 6 Maart. L. K. Domeni, Hendrika Jantina, Hâvre. E. G. Bokhout, Anna Elisabeth, Belfast. A. W. Bakker, Anna Hermanna, Londonderry. R. W. Lukkens, Hermanna, Dundee. J King, Rosetta, Hull. H. Backer, Erin (S), dito.

MAASSLUIS 6 Maart. G. G. Boon, Alida Giezen, Guernsey. H. L. Roelfs[illegible], Hillegina Geerdina, Newry.

VLISSINGEN 3 Maart. Lipovaz, Stefanino, Antwerpen n. Corfu.

ROYAN 26 Febr. Ouwehand, Eendragt, Rotterdam.

HAVRE 4 Maart. Rice, Charlotte, New-Orleans. Jackson, Corea, dito. Hogman, Heindrich, Messina.

STAVANGER 30 Jan. Praest, Gode Haab, Amsterdam n. Kopenhagen.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 7 Maart 1840.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Keulen,	het schip Jacob Wilhelm,	schipper Wilh. Bieltjes.
» Mainz,	» » Noord-Holland,	» Th. Klosterman.
» Urdingen en Neuss,	» » Johanna,	» J. Hell.
» Coblenz,	» » Rhijnvaart,	» Jb. Wilson.
» Mannheim,	» » Fortuna,	» Joh. Ittschert.
» Duisburg,	» » Mercuur,	» P. Muller.
» Dusseldorp,	» » Vrouw Adelheid,	» G. Keene.
» Frankfort,	» » Maria,	» Ns. Urmetser.

KEULEN 4 Maart. Niets gepasseerd.

In Lading: naar Rotterdam J. van Kuster: naar Amsterdam H. Clatsen.

Rijnhoogte te Keulen, 4 Maart, 5 voet, 10 duim.

HANDELSBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN, 6 Maart.

KOFFIJ. 100 balen Java zijn tot 34 cs. verkocht.

SUIKER 200 kisten blond Havana zijn tot *f* 16 vreemde vlag afgedaan.

RIJST. 3,500 zakken en matjes Java, gisteren in veiling opgehouden, zijn heden uit de hand verkocht; prijs geheim.

ROTTERDAM, 6 Maart.

SUIKER. (Ruwe.) Heden werden 333 kranjangs fraai wit Java tot eenen onbekenden prijs verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

MARSEILLE, 28 Februarij.

Met de prijzen der *Tarwe* is het tot staan gekomen; dit artikel vindt meer vraag, en zoo er geen gebrek aan schepen ware geweest, zouden eenige orders voor Engeland uitgevoerd zijn; 1,600 hectol. Padua *Tarwe* zijn tot fr. 18 75, 2,400 dito Marianopoli tot fr. 17.50, 1,600 Ancona tot fr. 17 à fr. 18, en 4,000 zachte Odessa, mooije qualiteit, tot fr. 16.25 verkocht. Op levering zijn 8,000 hectol. zachte Odessa tot fr. 15.50 gedaan.

De *Staatscourant* bevat het volgende:

STETTIN 19 Febr. De handel van deze plaats levert over het jaar 1839 geen zeer gunstig resultaat op; de zaken, die gedurende dat tijdvak gedaan werden, gaven eerder verlies dan winst; met uitzondering evenwel van het artikel tarwe, hetwelk niet alleen veel voordeel heeft afgeworpen, maar tevens, door de hooge vrachten, die voor hetzelve bedongen werden, als de oorzaak kan worden aangemerkt, dat hier gedurende 1839 op nieuw 30 schepen gebouwd zijn.

Die voortbrengselen van het land werden tot goede prijzen afgezet en ook het fabrijkwezen heeft eene niet onbeduidende uitbreiding ondergaan.

De invoer, vooral aan Russische voortbrengselen, zoo als palm- en boomolie, kan minstens met dien van vroegere jaren gelijk gesteld worden; van koloniale waren is minder ruwe suiker, maar meer lompen aangebragt.

---

woorden; ik zoude u van hardheid kunnen beschuldigen, maar als eene weltige en gehoorzame vrouw, (helaas, naar het geen ik hier zie, zal zulks van korten duur meer zijn) zal ik met kalmte den plugt vervallen, welken gij mij hier oplegt. Op mijne knieën, mijnheer, en de vergiffenis [illegible] pende van hem, die ik beleedigd heb, in den Hemel of op de aarde, zonder tranen, zonder lage zwakheid, zeg ik u na, mijnheer: *Op de nagedachtenis der dooden!* »

« Dat is, » antwoordde SELBY, « met zachtheid en verstand gesproken; hieraan herken ik mijne dierbare CATHARINA. Na deze plegtigheid kunnen wij ons geheel aan de vreugde van den dag overgeven; om te beginnen, wil ik, in antwoord op zeker verhaal en geestige zinspeling, welke deze bekoorlijke weduwe mij dezen morgen de goedheid had mede te deelen, om mij te vermaken, eene fabel verhalen, en wel om beter in haren smaak te vallen, eene geschiedenis uit het oosten. »

Mevr. FRAMPTON verklaarde zich bereid om te luisteren; zij meende, dat het eene vertelling zoude zijn, welke de arme CATHARINA op haar volgend lot moest voorbereiden; CATHARINA zelve dacht, dit is mijne proef, en zwoer veel haar aan geduld te hebben, wijl zij eene gelukkige ontknooping te gemoet zag. Na eenige oogenblikken begon de heer SELBY aldus: De kalif HAROUN had in zijnen tuin eenen boom, welke zulke heerlijke vruchten droeg, dat hij dezelve voor zich alleen wenschte te houden; daartoe deed hij in zijn paleis bekend maken, dat een ieder, die er van durfde plukken, met den dood gestraft zoude worden. Een slimme paadje betrapte echter eens een' zijner kameraden, die bezig was het verbod van den Sultan te trotseren; de schuldige was van zijnen leeftijd en zijn beste vriend.

Van dien dag af, werd deze echter de slaaf van den anderen, die, als een ware dwingeland ten zijnen opzigte, nu en dan tevens van zijne benden gebruik maakte. Wanneer hij den armen snoeper wilde verschrikken, schilderde hij hem slechts in zwarte kleuren de vreeselijke straf af, welke hem wachtte, indien hij hem verried. Deze heimelijke bedreiging vervolgde hem als een spook in den slaap, verbitterde alle zijne vermaken gedurende den dag, en deed op zijn gelaat de frissche tint der jeugd verkwijnen. Reeds was hij niet veel meer dan een geraamte, toen een gelukkig toeval hem van eenen zekeren dood redde.

Op zekeren dag beluisterde de kalif de gesprekken der twee jonge vrienden, en hij hoorde er genoeg van, om te weten, wat er gebeurd was, en wat hem te doen stond. Hij deed de jongelingen voor zich verschijnen; de schuldige nemer der vruchten beefde van [illegible]; de andere, aangespoord door de belofte van eene [illegible] van de gunst des kalifs, verklaarde de waarheid in haren geheelen omvang. Doch de kalif strekte zijne hand uit naar den schuldigen jongeling, tot teeken van vergiffenis, liefkoosde hem, gaf hem geschenken, en koos hem tot zijnen lieveling.

« En wat gebeurde er met den anderen? » vroeg mevr. FRAMPTON.

« De kalif maakte een einde aan zijne droomen van grootheid en rijkdom, en zond hem henen naar dat treurig verblijf, bestemd voor vriendinnen, die helsche vertrouwden worden, en weduwen, die aan een' echtgenoot vergiftige waarheden verhalen, zonder de *geheele* waarheid bloot te leggen — zich wel wachtende, om er bij te voegen, dat ROBERT HALFORD eenige maanden na zijn huwelijk stierf.... »

« Dierbare vrouw, » vervolgde SELBY, « gij zijt der schande zeer nabij geweest, en ons geluk hing van een' zeer gevaarlijken worp des lots af; maar de Hemel heeft onze vereeniging willen zegenen, en is tusschen beiden getreden, om ons te redden. Uwe straf zal zijn... dat gij het vrolijke lachje weder op uwe schoone lippen terugroept, en, even als altijd, mijne gelukkige CATHARINA zijt. — Zuster! geef mij de hand, uwe weddenschap is gewonnen; gelukkig reken ik mij, dat ik dezelve verloor. »

De weduwe had het einde van dit gesprek niet afgewacht; teregt vermoedde zij, dat de toespraak, welke de gelukkige echtgenoot tot haar zoude rigten, minder aangenaam klinken zoude. Gaarne stelde de heer SELBY thans zijn rijtuig ter harer beschikking om haar te laten brengen, waar zij zijn wilde, maar van waar zij nooit behoefde terug te keeren.

En toen de dag ten einde liep, en de gelukkige SELBY in het bijzijn zijner teedere CATHARINA, en zijner verstandige zuster LUCY, aan een' goeden disch, den vijfden verjaardag van zijn huwelijk plegtig herdacht had, riep hij uit: « met blijdschap kan ik zeggen, dat ik vóór dezen dag nog nooit mijn' huwelijksdag had gevierd! »

De uitvoer van granen, die van veel belang geweest is, bedroeg 21,179 lasten, zijnde 12,000 lasten meer dan in 1838; alhoewel de vroeg invallende winter den uitvoer veel heeft benadeeld. In het geheel zijn alhier uit het binnenland aangevoerd, 55,600 Nederlandsche lasten granen, die op eene waarde van 5,600,000 Rd. geschat worden. De joogste oogst is, wat daarvan ook gezegd moge worden, zeer gunstig uitgevallen; en het laat zich thans reeds uit verschillende omstandigheden aanzien, dat de uitvoer van granen in dit jaar, vooral naar Engeland, van groot belang zal zijn. De graanprijzen staan thans: voor tarwe 145 a 160, rogge 70 a 75, garst 65 a 70, haver 42 a 50 Rd. Pruiss. courant, per Ned. last.

De waarde van den invoer wordt begroot op 8,000,000 Rd., waarvan 1,200,000 uit Nederlandsche havens; en die van den uitvoer op 5,500,000 Rd.

Over 1839 zijn alhier (de kustvaarders daar niet onder gerekend) 1037 schepen, waaronder 71 Nederlandsche en 162 in ballast, ingeklaard; en 981, waaronder 78 in ballast, uitgeklaard.

Athene 31 Jan. Onder dagteekening van 12 Aug. (31 Julij) jl. is tusschen de Grieksche en Pruissische gouvernementen een handelverdrag gesloten, hetwelk, op dezelfde leest geschoeid zijnde van het laatstelijk tusschen Griekenland en dit land tot stand gebragte tractaat, eene geheele wederzijdsche gelijkstelling met de nationalen tot grondslag heeft.

Kunsten en Wetenschappen.

Gedenkpenningen.

Het valt gewisselijk niet te ontkennen, dat de lust tot beoefening onzer Vaderlandsche Geschiedenis sedert eenige, en vooral de laatste jaren, aanmerkelijk is toegenomen. De zucht ter opsporing van alle zulke geschriften, die haar geheel of ten deele grondig behandelen, is er een overvloedig bewijs van, terwijl de steeds toenemende klimming der prijzen van die werken het gestelde nog nader bevestigt.

Met die beoefening houdt tevens gelijken tred het zorgvuldig opsporen en verzamelen van gedenkstukken, welke met die geschiedenis digt ineen geweven zijn. Bepaaldelijk is de zucht tot het zamenbrengen van een kabinet van medailles schier sterker, dan ooit bespeurd geworden, en men beweerde zich dan ook niet daarover, dat de sommen, welke men voor dergelijke stukken van tijd tot tijd ziet besteden, driemaal meerder bedragen, dan te voren in gewone tijden plaats had, toen de penningliefhebberij zich tot een klein getal personen uitstrekte. Geen wonder dan ook, dat, terwijl in die dagen de openbare veilingen, zoowel van boeken als van medailles, onder de min dagelijksche zaken behoorden, en schier niet anders plaats vonden, dan ten gevolge van het overlijden des bezitters, tegenwoordig het houden dier verkoopingen zich als bij den dag vermenigvuldigt, zich verdringt en, letterlijk gezegd, eenen speculatiegeest heeft doen geboren worden, welke begeerig het oog gevestigd houdt op de zwakheid desgene, die, uit overdrijving, met alle kracht, het een of ander voorwerp in zijn bezit wil doen overgaan.

Ik ben er verre af, dezen ijver beiderzijds te wraken; ik verheug er mij over, en juich zelfs de middelen toe, om dien op te wekken, levendig en gaande te houden, mits deze laatste niet ontaarden in pogingen, om den liefhebbers voor *goed* en *echt* in handen te spelen, hetgeen *ondeugend* en *valsch* is. Moet ik mij hierin bedriegen! Doch betgeen mij daarvan bij eigen ondervinding is gebleken, was geheel niet geschikt om vertrouwen in te boezemen. Op de soms weidsche aankondigingen van deze en gene voorwerpen, en ik geloof zelfs, dat menig verzamelaar, wanneer hij met een kunstkundig oog zijne bijeengebragte medailles, vooral die in den laatsten tijd verkregen, beschouwt, of die onder het geleide van een' geoefenden kenner toetst, reden zal hebben, om zich te beklagen, dat hij nu of dan tien ja twintig malen de inwendige waarde van een' gedenkpenning betaald heeft, die toch inderdaad geene andere en hoogere, dan die van het metaal bezit. Of is het niet ongerijmd, om slechts één voorbeeld te geven, dat men voor eene penningplaat opgeeft een stuk zilver, onder geheel vlak, waarop een borstbeeld is uitgewerkt, daar eene eigenlijke penningplaat de verbeelding naar buiten gewerkt, en dus van den onderkant uitgedreven, vertoont. Waarlijk, zulk een voorwerp verdient veel meer, zoo immers het metaal niet te kostbaar is, op kantoren tot het bijeenhouden van kleine papieren op dezelve gelegd, dan in de Penningkasten van eenen waren liefhebber bewaard te worden.

Ik weet het, er is bereids in het openbaar gesproken over soodanigen handel, en bij vermindert nogtans niet. Heeft nu Jobert in zijnen tijd den verzamelaars van antieke penningen eenen leiddraad aan de hand gegeven, om echte van valsche stukken te onderscheiden, en hen, bill[ijk] gewaarschuwd, om op hunne hoede te zijn tegen alle bedrog, dan zal men het mij voorzeker niet ten kwade duiden, dat ook ik, die er wel eens het offer van was, dit geschrift, voor als nog slechts eenen enkelen wenk bevattende, in de wereld zende, opdat ieder penningverzamelaar de oogen opene, en wel toezie.

L. W.

De *Algemeene Konst-* en *Letterbode* van den 3 dezer behelst, onder anderen, een uitvoerig en zeer belangrijk berigt van doctor Jorritsma, wegens eene ziekte, welke te Hoorn, in de tweede helft der maand Januarij ll., een buitengewoon getal menschen heeft aangetast, en daarvan eenige ten grave gesleept. Na eenige der onderscheidene, en daaronder zeer ongerijmde geruchten, welke deswege in omloop zijn gebragt, wederlegd te hebben, geeft de schrijver als zijn gevoelen op, dat de oorzaak der ziekte waarschijnlijk te zoeken is in eene inademing van koolstofzuur-gas, uit doove en gegloomen kolen, in eene der kerken te Hoorn, op den 12 Jan. ll. opgekomen; zijnde het toen, volgens algemeene klagte, in de kerk zeer benauwd geweest. Als behoedmiddel tegen dit doodelijke gas, hetwelk door zijne specifieke zwaarte den grond zoekt, herinnert de schrijver aan den bekenden, maar zelden genomen maatregel, om luchtgaten op den grond tegenover elkander te laten maken, voorzien van schuiven, die opgetrokken en nedergelaten kunnen worden, ten einde er alzoo eenen uittogt aan te verschaffen. Wij bevelen dit verslag der algemeene aandacht ten sterkste aan.

Advertentien.

(5311) PRESIDENT EN DIRECTEUREN VAN DE *NEDERLANDSCHE BANK* herinneren den Belanghebbenden, dat er geene Overschrijvingen van Aandeelen, tot hunnen overstaan, zullen kunnen plaats hebben, *van den 25 tot en met den 31 dezer maand.*

Namens de Directie:
De Secretaris,
CROOCKEWIT.

(5312) DIRECTEUREN en COMMISSARISSEN der *ALGEMEENE BRAND-GUARANTIE-MAATSCHAPPIJ* voor de Stad *Amsterdam* adverteren bij deze aan de Inteekenaars van voorschr. Maatschappij, dat zij, ingevolge Art. 35 van het plan, de Zes en Dertigste Jaarlijksche Rekening en Verantwoording van hun Bewind en Directie, in het vorige jaar 1839 gehouden, gedaan hebben aan de Heeren:

P. CRAANDIJK,
B. HULSHOFF,
H. OIJENS,
M. KISTEMAKER,
K. J. KOCH,
J. VAN DER VLIET,

daartoe uit het midden der Inteekenaars gecommitteerd, en dat HunEd. voormelde Rekening en verantwoording volledig hebben goedgekeurd. Wijders hebben zij het genoegen te verkonden, dat het Fonds der Maatschappij niet alleen weder aanzienlijk vermeerderd is, maar dat er ook weder dit jaar geene bijdrage van de Inteekenaars heeft behoeven gevraagd te worden, en zij alzoo gewaarborgd zijn geweest voor alle gevaar van brand, zonder eenige andere of meerdere kosten, dan die van het ⅛ pCt. 's jaars voor de onkosten der Directie.

AMSTERDAM, 3 *Maart* 1840.

J. J. HOLTZMAN, G. KOOPMAN,
Directeuren.
C. J. VAN DER VLIET,
J. COMMELIN,
F. A. VAN HALL,
Commissarissen.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUIS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

(5313) C. VAN CAMPEN,
MAKELAAR,
zal, op *Dingsdag* den 10den *Maart* 1840, in het Huis, geteekend N°. 57, in de Warmoesstraat en hoek van de Wijde Kerksteeg, te *Amsterdam*, Publiek
VERKOOPEN:
Alle de nog overig zijnde LAKENS en GEMAAKTE KLEEDEREN; door de *Finale Quitering van Affaire*, afkomstig uit het LAKEN-MAGAZIJN van den Heer L. NIPKENS.
Breeder volgens Billetten omschreven, en *Maandag* te voren voor een ieder te bezigtigen.

(5314) **AENBESTÉEDING.**

BORGEMEESTER en SCHEPENEN der Stad *Antwerpen* zullen op Maendag 30 Meert aenstaende, ten 12 Ueren, op het *Raedhuys* aldaer, overgaen tot de *AENBESTÉEDING* van het UYTBAGGEREN en DIEPHOUDEN van het *KLEYNE DOK*. De Aenbesteeding geschiedt vóór eenen termeyn van 12 Jaren.

Het Kohier van lasten ligt ter inzage der liefhebbers op het Stadhuys te *Alkmaer*, *Amsterdam*, *Berg op Zoom*, *Breda*, *Doel*, *Dort*, *Goes*, *Gorcum*, *Middelborg*, *Rotterdam*, *Tolle*, *Vlissingen*, *Zas van Gend* en *Zierikzee*.

ANTWERPEN, 19 *February* 1840.

Den Borgemeester,
GÉRARD LE GRELLE.

Ter ordonnantie:
Den Secretaris:
WELLENS.

(5315) **STOOMVAART**
TUSSCHEN
Amsterdam en Harlingen.

Zoodra het water vrij van ijs zal zijn, zal deze Vaart worden hervat door de, voor rekening der te *Harlingen* gevestigde FRIESCHE STOOMBOOT-REEDERIJ, nieuw aangebouwde Stoomboot *FRISO*, van 60 Paarden-kracht vermogen en *lage* drukking.

(5316) *Uitpakking van Mode-Artikelen:*

Bij Mejufvrouw de WED. TETROODE, *Kalverstraat*, N°. 37,
VAN DEN HEER
SALOMONSON.

Een nieuw Assortiment MOUSSELINE DE LAINE, ZIJDEN STOFFEN, Effen en Gestreepte Half Zijden, MERINOSSEN, Gemaakte MANTELS, SHAWLS, in diverse Soorten; Eene *nieuwe zeer groote* Partij DAMESHOEDEN en MUTSEN, voor het Saizoen, NU PAS DIRECT UIT PARIJS ONTVANGEN; alsmede eene Partij Fraaije PELTERIJEN, BLOEMEN, GUIRLANDES, en alle soorten van MODE-ARTIKELEN, *tot de billijkste Prijzen.*

(5317) De Ondergeteekende heeft de eer zijnen geëerde Begunstigers te berigten, dat hij voorzien is van eene aanzienlijke partij echte *Engelsche* MACINTOSH-JASSEN, welke bij hem voor *f* 16 en hooger te bekomen zijn.

Eene groote partij *Berlijner* OCHTENDJAPONNEN zijn tot buitengewoon billijke Prijzen ook bij hem te bekomen.

N. JÖRGENSEN,
Engelsche KLEEDERMAKER,
Kalverstraat, N°. 233, te *Amsterdam.*

(5318) **In het Depôt van MEUBELEN,**
in de Warmoesstraat, N°. 169,
is eene aanzienlijke Partij MEUBELEN aangekomen uit de Fabrijk der Heeren
HERINCKX & COMP., te *Brussel.*

(5319) *N. SCHOYER,*
CORDONNIER BOTTIER ET MAGASIN DE CHAUSSURES DE *PARIS*,
Kalverstraat, N°. 167.

A l'honneur d'informer l'honorable Public, qu'il vient encore de recevoir de *Paris* un nouvel Assortiment de CHAUSSURES, du goût le plus moderne tant pour Dames que Messieurs. On fait des envois a domicile, et l'on se charge de toutes réparations.

BOTTES fortes et légères à *f* 7.50 la paire.

(5320) **Vastzetting van Losse Tanden.**

De Heer J. MALLAN, Chirurgijn-Dentiste, onder de Firma MALLAN & ZONEN, N°. 9, *Halfmoonstreet*, *Piccadilly*, *London*, heeft de Eer, zijne tweede jaarlijksche overkomst naar *Amsterdam* aan te kondigen, en aan zijne vrienden, alsmede aan het geëerde Publiek te berigten, dat hij voortgaat met het TAMPONEREN en HERMODELEREN der HOLLE TANDEN, met zijn vermaard MINERAAL CEMENT SUCCEDANUM, (waarvan hij eigenaar is) betwelk in eenen vloeibaren toestand in de Holte der Tanden gebragt wordende, in weinige oogenblikken zoo hard wordt, als de Tand zelf, en zulks zonder de minste pijn, hitte of onaangenaamheid te veroorzaken, en vele jaren goed blijft. De Heer MALLAN zet ook, zonder de oude stukken weg te nemen, ARTIFICIëLE of NATUURLIJKE TANDEN in, van eenen Tand tot een ganisch gebit, zonder Draadwerk of Hechtsel, en wel op zulke vaste grondstellingen, dat hij aan zijne Patiënten WAARBORGT, aan de vereischten der SPIJSVERMALING en SPRAAK volkomen te zullen beantwoorden. De Heer MALLAN zal nog slechts korten tijd hier blijven. Te spreken Maandag, Dingsdag en Woensdag, bij L. VAN DE MOER, in de Lange Pooten, Wijk K., N°. 435, te *'s Gravenhage*, en Donderdag, Vrijdag en Zaturdag, van 10 tot 4 uren, bij G. JANSEN, Warmoesstraat, tegenover de Pijlsteeg, te *Amsterdam.*

(5321) Een geoefend BOEKHOUDER, ook het Italiaansch Boekhouden verstaande, biedt zich aan tot het *houden of bijhouden van Boeken*, eenige uren daags; bij kan de beste informatiën produceren.

Adres bij de Boekverkoopers WETTINGH EN V. D HAART, in de Warmoesstraat, met gesloten *franco* Brieven, onder Lett. T.

(5322) **GOEDKOOPE UITGAVE.**
Bij den Boekhandelaar J. F. SCHLEIJER, te *Amsterdam*, is heden van de Pers gekomen de Eerste Aflevering van de
ALGEMEENE
Geschiedenis des Vaderlands,
van de vroegste tijden tot op heden;
DOOR
J. P. ARE 'D.
MET PLATEN, KAARTEN EN PORTRETTEN, IN STAAL GEGRAVEERD.

Bij de uitgave van deze eerste Aflevering kan de Uitgever niet nalaten het Vaderland- en Letterlievend publiek op dit belangrijk Werk, dat in eene wezenlijke behoefte zal voorzien, opmerksaam te maken. Hij vleit zich, dat zoowel inhoud als uitvoering de algemeene goedkeuring zullen wegdragen, daar de Schrijver met gepaste uitvoerigheid, oordeelkundig, nauwkeurig en onpartijdig zijne moeijelijke taak behandelt; terwijl fraaije in staal gegraveerde Kunstplaten de voornaamste gebeurtenissen aanschouwelijk voorstellen.

Dit, gevoegd bij den zuiveren druk, het fraaije papier, en den uiterst geringen prijs van slechts *Vijftig Centen* voor iedere Aflevering, waarvan er Maandelijks een in het licht verschijnt, of *f* 6 voor een Deel van 12 Afleveringen, uit bijna honderd bladzijden klein folio, met 12 Staalplaten, bestaande, doet den Uitgever vertrouwen, dat deze onderneming verder die aanmoediging en ondersteuning zijner landgenooten zal verwerven, die dezelve reeds aanvankelijk heeft mogen ondervinden.

(5323) UIT HET GEDENKBOEK VAN EEN' DORPSPREDIKANT.
LEVENSERVARINGEN, AANTEEKENINGEN.

INHOUD: *De Aanvaarding van het Predikambt; de Krankzinnige; de Jood; de Wanhopige; de Dweepster; de Verleider; de Mensch in Strijd met zich zelven.*

Bovenstaand Werk is bij den Boekhandelaar H. V. HUISINGH, te *Winschoten*, uitgegeven, en bij Heeren Confraters mede verkrijgbaar gesteld. gr. 8vo. Prijs 3 Gulden.

(5324) Ontvangen bij den Heer HUYSMAN, (Vijzelstraat, N°. 102), voor eene zeer achtingwaardige *Moeder van vijf Kinderen*, die door eene reeks van rampen in betreurenswaardige omstandigheden verkeert, en door middel van *DRIE HONDERD GULDEN* weder een middelmatig bestaan zal kunnen vinden, door .... *f* 10. Totaal *f* 125.87½.

Bewogen met het lot van een ongelukkig Huisgezin, waarvan de Man op den 18 Februarij ll. overleden is, nalatende eene hoogzwangere Weduwe, zonder bestaan, met vijf Kinderen, waarvan het jongste slechts 13 maanden oud is, voelen zich de Ondergeteekenden door medelijden gedrongen, om dit Huisgezin in de mededeelzaamheid hunner Natuurgenooten aan te bevelen, om, ware het mogelijk, een klein bestaan te verschaffen. Iedere Gift, hoe gering ook, zal aangenaam zijn; met welker ontvangst de Ondergeteekenden zich willen belasten.

J. VAN VEGGELN, Wijkm. 36, *Elandstraat*, N°. 643.
FREDK. KIESOUW, Wijkm. 36, N. Z. *Elandsgr.*, N°. 49.
A. F. INGENLUIJFF, Mr. Smid, *Elandsgracht*, N°. 12,
in wiens dienst de Overledene 24 jaren is werkzaam geweest.

Ingezonden Stukken.

Eene herinnering
UIT
JAN WAGENAAR.

Het proverbiale *Aan den weg timmeren* en de bekende les van Apelles aan den schoenlapper, uit den ouden tijd, vinden in den nieuwen nog bestendige aanleiding tot toepassing. Onze Burgervaderen hebben wijselijk begrepen, dat het in allen geval verkieselijker zoude zijn, de aanmerkingen te vernemen op het Model van eene Beurs dan op de Beurs zelve. Onder het *voor en tegen*, dat ruimschoots toegediend is, en waaronder dan ook wel wat voorkomt, dat weinig hout snijdt, is, men moet het bekennen, vrij wat gezegd, dat eene ernstige overweging verdient. Het publiek zou dan nu ook wel de discussiën over Beurs en standplaats voor gesloten kunnen houden, en de rest aan ons verlicht Stadsbestuur met vertrouwen kunnen en mogen overlaten.

Maar één punt toch is er *tegen* de gekozen standplaats, dat misschien, zonder indiscreet te zijn, herinnerd mag worden, — het is, namelijk, de mogelijkheid, dat, bij het gereed maken van het fundament in het Damrak de naast gelegen huizen, zoo op het Water als in de Warmoesstraat, zakten of scheurden. In dit geval zou de Stad natuurlijkerwijze verpligt zijn, de eigenaars dier panden schadeloos te stellen. Dat deze zwarigheid niet hersenschimmig is, blijkt uit betgeen ons Jan Wagenaar, in het 7de stuk van zijn Amsterdam, op blads. 91 zegt, dat: « In de lente van het jaar 1608 de grondslagen van het Beursgebouw gelegd werden; doch dat men wel haast bevond, dat het heijen de huizen, die aan den Utrechtschen steeg en de Oostzijde van het Rok-in stonden, *geweldiglijk* zakken deed; waarom besloten werd, *die huizen af te breken.* »

Indien iets dergelijks thans kwame te gebeuren, zou het verzicht kapitaal waarschijnlijk van vrij wat meer aanbelang zijn, dan dat nu gevorderd zou worden tot den aankoop van het blok huizen ter linkerzijde van de Beurssteeg en de belendende huizen op den Vijgendam; terwijl bovendien dit alzoo verkregen terrein, met dat der Oude Beurs vereenigd, eene geroegsame uitgestrektheid gronds zoude aanbieden, om daarop den nieuwen bouw te vestigen, en daarmede andere hier gemist wordende localiteiten te verbinden.

Schouwburgen, Concerten
EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Maandag 9 Maart 1840. NATUUR EN PLIGT, OF DE ZOON REGTER OVER ZIJNEN VADER, Tooneelspel in vijf Bedrijven, naar het Fransch van *Pelletier Volmeranges*. Gevolgd door: *Eene voorlaatste Voorstelling van* ZEPHYRUS, Nieuw Ballet-Pantomime, gecomponeerd en gemonteerd door den Heer *Isidore Carey*; Decoratiën van den Heer *J. E. de Vries*, Musijk van den Heer *G. H. Broekhuyzen Jr.* en nieuwe Costumes.
Aanvang ten Zes Ure.

THÉATRE FRANCAIS,
Sous la direction de Mr. BAUDLT.
(N°. 64 de l'Abonnement.)

Mardi 10 Mars 1840. La première représentation de: CLÉMENCE, OU LA FILLE DE L'AVOCAT, Comédie en deux Actes, melée de Chant, de Mad. *Ancelot*. Suivie de: LE PLASTRON.
On commencera à 6½ heures précises.

Très incessamment la première représentation de: LE DOMINO NOIR, Opéra Comique, en 3 Actes, au Bénéfice de Mr. *Roger*.

Mercredi 25 Mars 1840. Grand CONCERT de Mr. *W. P. de C. Vrugt.*

Salon des Variétés, in de Nes.

Maandag 9 Maart 1840. DE TWEE JONGE SAVOYARDS, Blijspel met Zang in één Bedrijf. Na hetzelve: DE HEER LUSTIG DEURWAARDER IN 'T GIJZELING, Blijspel met Zang in twee Bedrijven.

De Entrée is 75 Cents per Persoon, welke in vertering zullen worden aangenomen.
Aanvang ten 7½ Ure.
JH. DUPORT.

GROOT FRASCATI.
Groot Concert.

Zondag den 8 Maart 1840. Groot CONCERT, waarop zich de Gebroeders *A.* en *T. Krollmann*, in de navolgende Stukken zullen doen hooren: Fantaisie voor de Viool, uit *Othello*, van *Ernst*. — Fantaisie voor Violoncel, van *Servaes*. — Concertante uit de Opera *Norma*. — *Carnaval de Venise*, Variatiën voor de Viool, van *Paganini*. — Concertante, *Pröch* en *Böhm*, enz., volgens Programma.
Aanvang ten 7½ Ure.
Entrée als naar gewoonte. EDUARD STUMPFF.

De Ondergeteekenden hebben de eer aan het geëerde Publiek te berigten, dat zij op *Zaturdag* den 14 *Maart* 1840, in de Zaal van den HOOGDUITSCHEN SCHOUWBURG, in de *Amstelstraat*, ter gelegenheid van PURIMFEEST, zullen geven:

***Bal*, of *Dansparlij*,**
voorzien van een welbezet ORCHEST.

Het Bal zal door twee bekwame Dansmeesters gedirigeerd worden.

Buffet zal door H. ROSCAMM gehouden worden, bij wien alle Ververschingen zullen te bekomen zijn.

Costumen voor het Bal zullen aan voornoemd Locaal verkrijgbaar zijn.
Aanvang des Avonds ten 10 Ure.

De Entrée voor ieder Persoon is *f* 1.—

De Entrée-Billetten zijn verkrijgbaar op den dag van het Bal, van 's morgens ten 10, tot des namiddags ten 3 ure, aan het Bureau van bovengenoemden Schouwburg, alsook den avond van het Bal.

H. ROSCAMM.
M. SAQUI.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAART.